

קבץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור
חכמה נובעים, לחמיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא
בכל הרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש שליט"א

על פְּרִשֶׁת וַיְחִי - 'סור מרע ועשה טוב' !

יצא לאור ערב שבת קדש פְּרִשֶׁת וַיְחִי תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'היכל הקדש' חסידי ברסקוב
עיר הקדש ירושלים תובב"א

הַפֶּתַח לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטָרַס הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכֹל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

בְּנֵאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְּדֹשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

פְּרִשְׁת וַיְחִי – 'סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב'!

בְּהִינֵע שֶׁבַת פְּרִשְׁת וַיְחִי, רָגִיל מוֹהֲרָא"ש נ"י לְדַבֵּר מֵעֲנִין הוֹפּוּחַ שְׁבִין יַעֲקֹב לְיוֹסֵף, בְּכִרְפַת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה, שְׁיַעֲקֹב שֶׁת יָד יְמִינוֹ עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם, וּבִרְךְ אוֹתוֹ תַּחֲלָה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מֹת, יד): "וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת יְמִינוֹ וַיִּשֶׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם, וְגו' וַיִּשְׁמְדָה אֱלֹהִים בְּאֶפְרַיִם וּכְמִנְשֵׁה וַיִּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה", אֲבָל יוֹסֵף הֶעֱמִיד אֶת מְנַשֶּׁה בְּכוֹרוֹ לְצַד יְמִין, וְרִצָּה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ תַּחֲלָה, וּמִפְּרֵשׁ חֲלוּקֵי דְעוֹתֵיהֶם, בְּעֲנִינֵי דְרַכֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבְכָל־לַיּוֹת הֵן שְׁתֵּים: "סוּר מֵרַע" וַעֲשֵׂה טוֹב", אֵיזוֹ עֲבוֹדָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מִקְדָּם, לְסוּר מֵרַע, אוֹ לְעֲשׂוֹת טוֹב, שֶׁתְּרֵי בְּפִסּוּק בְּתִיב (תַּחֲלִים לֵד, טו): "סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב", וּמִפְּשׁוּטוֹת הַפִּסּוּק נִרְאֶה, שֶׁ"סוּר מֵרַע" צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִקְדָּם, הֵינּוּ שְׁיִשִּׁים כֹּל עֶקֶר מְגַמְתוֹ, לְסוּר מִכָּל שְׂמִיץ שֶׁל רַע, וּלְנִקּוֹת אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי מַדּוֹת רָעוֹת וְתַאֲוֹת רָעוֹת, וְרַק אַחֲרַי כֵּן יִתְמַקְּד בְּעֲנִין "עֲשֵׂה טוֹב", לְסַגֵּל לְעֲצָמוֹ תּוֹרָה וְתַפְלָה, מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי כֹל זְמַן שֶׁעֲדוֹן הוּא אֲהוּז מַדּוֹת רָעוֹת וְתַאֲוֹת רָעוֹת, אֵין הַמִּצְוֹת שְׁלוֹ מְקַבְּלוֹת לְמַעֲלָה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (תַּחֲלִים נ, טו): "וְלִרְשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֲקִי", כִּי הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי עוֹזְנוֹתָיו, חוֹטְפִים וְעוֹשִׂים אֶת הַטוֹב לְמַחֲנָה שְׁלָחָם, וְנִתְּוֹפֵף לָהֶם כַּח עַל יְדוֹ, וְעַל כֵּן הִיְתָה שִׁיטַת כְּמָה צְדִיקִים, שֶׁצְּרִיכִים לְעֲבוֹד מִקְדָּם בְּעֶקֶר עַל "סוּר

מרע", ולצאת מידי אהיות הקלפות, ורק אחר כך יכול להגיע לידי "עשה טוב", שאלו היו שיטות בעלי המוסר, שהתמקדו ביותר על שכירת המדות והתאוות הרעות, ורק אחר כך נגשו להשיג השגות חדשות בעבודת השם יתברך.

אבל צדיקים אחרים אהוו, שאם יתחיל אדם עם "סור מרע", ויתעסק עם הרע שלו, אף פעם לא יגמר, ולא יגיע לידי "עשה טוב" בכלל, ולכן העקר להתחיל לעשות הרבה טוב, ולרפש לעצמו המון נקודות טובות של תורה ותפלה, מצוות ומעשים טובים, ועל ידי זה כל הרע ממילא יפול ויתבטל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (תוי מוהר"ן סימן תמו) לאדם אחר, שקבל לפניו מאד, על אשר צר לו בעבודת השם יתברך, ואמר לו רבנו זל, "אתה עשה טוב ועסק בעבודתו באמת, וכשתעמוק ותתמיד בעבודתו יתברך, אזי הטוב ישאר, והרע ממילא יתבטל ויפול" דו טו אין יודישקייט, גוטס וועט בלייבן און שלעכטין וועט ממילא אראפ פאלן" (אתה תעשה ביהדות, טוב ישאר, ורע ממילא יפול), והם מפרשים את הפסוק "סור מרע ועשה טוב" כך: בודאי צריכים להיות "סור מרע", אבל איך? על ידי "ועשה טוב", כי בשאדם מכנים כל מהותו בתוך "עשה טוב", ומרבה בלמוד ובגרסא, ללמוד ולגרום הרבה פרקים משניות ודפים גמרא, וכן מרבה בתפלה ובהתבודדות, לשפוד שיחות ותפלות אל השם יתברך כל היום וכל הלילה, זה בונה אצלו מוחין חדשים, וכל הרע מתחיל להתבטל ממילא, עד שברבות הימים,

שיחות מוֹתָרָא"ש

בְּשׂוּמְשׂוּדָה לַעֲשׂוֹת כָּד, תִּרְעֵי יִתְבַּטֵּל בְּשׂוּשִׁים, בְּמִצְוָה, וּבְאֵלֶּף וְלֹא יִשָּׂא
מִמֶּנּוּ כְּלוּם.

וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַבִּין הַמַּחֲלָקֶת שֶׁבֵּין יַעֲקֹב וַיֹּסֵף בְּכִרְפֵת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה,
יֹסֵף שָׁעֵבֶר עָלָיו נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּכְבֵּדִים בְּמִצְרַיִם, הַבִּין, שֶׁמְכַרְחִים
לְהִיּוֹת הַזִּקְנִים מְאֹד בְּתַחֲלָה בְּ"סוּר מִרְעַ", כִּי בְּלִי זֶה לֹא יִהְיֶה לְאָדָם
קַיּוּם בְּכָל הַנִּסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים הַשְּׂכִיחִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וְעַל כֵּן הַקָּדִים
אֶת מְנַשֶּׁה לְפָנָיו אֶפְרַיִם, כִּי "מְנַשֶּׁה" נִקְרָא עַל שֵׁם הַשְּׂכִיחָה, וּכְמוֹ
שֶׁכֶּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"א, נ"א): "כִּי נִשְׁנִי אֱלֹקִים אֶת כָּל עַמְלִי וְאֶת כָּל בֵּית
אָבִי", הֵינּוּ שֵׁיִשְׂכִּיחַ אָדָם מֵעֲצָמוֹ כָּל זָכָר שֶׁל מִדּוֹת רַעוּת וְתַאֲוֹת
רַעוּת, וַיִּהְיֶה "סוּר מִרְעַ" לְגַמְרִי, וְרַק אַחַר כֵּד יִכּוֹל לְהַגִּיעַ לַיְדֵי "עֲשֵׂה
טוֹב" שֶׁהוּא עֲנִין אֶפְרַיִם, עַל שֵׁם (שָׁם, שָׁם נ"ב) כִּי הַפְּרָנִי אֱלֹקִים בְּאָרֶץ
עַנְיִי, הֵינּוּ לְהַפְרוֹת וְלְהַרְבּוֹת מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלְהַגִּיעַ לְהַשְׁגָּת
חֲדָשׁוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אָבֵל יַעֲקֹב הַבִּין אַחֲרָתָּה, שֶׁבְּלִי לְהַקְדִים עִבּוֹדַת אֶפְרַיִם, וְלְהַפְרוֹת
וְלְהַרְבּוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, אַף פַּעַם לֹא יִגִּיעַ לַיְדֵי עִבּוֹדַת מְנַשֶּׁה,
לְהַשְׂכִּיחַ וּלְבַטֵּל מֵעֲצָמוֹ כָּל תִּרְעֵי, כִּי כְּבִדָּה הִיא מְאֹד, וְרַק עַל יְדֵי
שִׁיתְחִיל עִם "עֲשֵׂה טוֹב", וַיִּרְכַּשׁ לְעֲצָמוֹ תְּרִבָּה מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
יִגִּיעַ אַחַר כֵּד לַיְדֵי "סוּר מִרְעַ", וְלְהַשְׂכִּיחַ תִּרְעֵי לְגַמְרִי, וְלָכֵן הַקָּדִים
בְּרַפֵּת אֶפְרַיִם לְפָנָיו מְנַשֶּׁה, כִּי הַבִּין שֶׁזֶה יִהְיֶה עֶקֶר קַיּוּמָם שֶׁל נְשָׁמוֹת

ישראל בכל הדורות, שהטוב יתברך, ותרע מפילא יתבטל, וכמו שכתוב, בך יברך ישראל לאמר, ושימוך אלקים באפרים וכמנשה, וישם את אפרים לפני מנשה, כי בכחו של אפרים, שהוא "עשה טוב", יועילו לעורר גם אלו שמונחים בדיוטא תחתונה, שיתחילו להפרות ולהרבות בתורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, ורק על ידי זה יזכו לעלות ממקומם הנמוך, ולהגיע לידי מעלות גבוהות ורמות.

פְּרַשַׁת וַיְחִי – חֲזֹק חֲזֹק וְנִתְחַזֵּק !

גם בפְּרַשַׁת וַיְחִי רָגִיל מוֹתָרָא"ש לְדַבֵּר מִסִּיּוּם סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמִסְיָמִת עִם הַמְּלִימִים (בראשית נ, כו) וַיִּישָׁם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם, וְכָל הַקְּהָל עֹנִיִּים וְאֹמְרִים בְּקוֹל גָּדוֹל, "חֲזֹק חֲזֹק וְנִתְחַזֵּק", וְאָמַר מוֹתָרָא"ש נ"י, שְׂיִישׁ לְהַבִּיז, חֲרֵי בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא מְסִימִים בְּדַבְּרֵי רַע, וְאִם כֵּן, לָמָּה מְסִימִים סֵפֶר בְּרֵאשִׁית עִם הַמְּלִימִים "וַיִּישָׁם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם"? אֲכַל יֵשׁ בְּזֶה לְמוֹד שֶׁל הַתְּחִזּוֹת עֲצוּמָה, שְׁאֵפְלוּ אִם אָדָם מְרַגֵּישׁ עֲצוּמוֹ, כִּאֲלוֹ הוּא סְגוּר בַּתּוֹךְ אֵרוֹן חֲשׂוֹד בְּמִצְרַיִם, וְנִמְצָא בְּמִקוֹם חֲכִי יְרוּד וְחֲכִי גְרוּעַ, אֵף עַל פִּי כֵן לֹא יִתְיַאֵשׁ כָּלֵל, רַק יְחֻזַּק עֲצוּמוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזּוֹת, וַיִּדַע נְאֻמָּנָה שֶׁהַתְּחִזּוֹת תְּחִלַּת הַתְּקַרְבוּת, וְעַל כֵּן נִפְּלָה בְּיַד שְׂיִיתְעוֹרֵר מִחֲדָשׁ לְהִתְקַרֵּב לַחֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ (לְקוּטִי מוֹתָרָא חֶלֶק א' סִימָן רסא). כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא הַרְפוּאָה קָדָם לַמָּכָה, וְתַכָּה וּמִיד שֶׁנִּפְתַּח פֶּתַח שֶׁל יְרִידָה וְנִפְלָה,

שיחות מוֹהֲרָא"ש

נפתח גם פתח של עליה ותשובה, וכמו שמפרש רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט') את מאמר חכמינו הקדושים (וימא לה ע"ב): 'תבא לטמא – פותחין לו' – שכבר פותחין לו פתח של תשובה, שיכול לחזור בו על ידו, ולכן אפלו אם מוצא את עצמו בתוך ארון במצרים, עליו לצית לדברי הצדיקים שצועקים ואומרים "אין שום יאוש בעולם כלל" (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עח), רק עליו להתחזק מאד, ולעשות התחלה חדשה מרגע זה, ולשכח כל העבר שלו לגמרי.

וזה שמסימים את ספר בראשית "ויישם בארון במצרים" וכלם צועקים "חזק חזק חזק ונתחזק", כי שלש פעמים חזק בגימטריא מש"ה, שהוא הצדיק האמת, שמוריד לנו את התורה, ומורה לנו דרך התשובה, להפוך תכלית הירידה לתכלית העליה, שזה אשר נעשה עם ארונו של יוסף הצדיק, שזרקו המצריים את הארון בתוך הנילוס, וחשבו שבזה יתפטרו ממנו ולא ישאר זכר ממנו, אבל בהגיע עת יציאת מצרים, לא יצאו עד שלקח משה רבנו, ארונו של יוסף עמו, ודיקא בזכות ארונו של יוסף נבקע הים, ונצלו מיד מצרים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור קיד), על הפסוק (תהלים קיד ג), הים ראה וינב, מה ראה? ארונו של יוסף ראה, נמצא, שפיוס ספר בראשית, שהוא "ויישם בארון במצרים", אינו דבר רע כלל, רק הוא הרפואה שקדם לפכה, והוא קשור לתחלת ספר שמות, שהיא גאלתן של ישראל, שהגמר היה בעת קריעת ים סוף, ובזכות ארונו של יוסף דיקא.

ועל כן מוכן מאד למה בלם צועקים אז "תזק תזק תזק", כי דיקא בשעה שאדם רואה הכל שחור לפני עיניו, ונדמה לו שכבר אבוד תקנה, חס ושלום, דיקא אז צריכים להתחזק מאד, ולדעת שתקדוש ברוד הוא כבר ברא הרפואה קדם למכה, ואם יתחזק ולא יפל בדעתו כלל, יזכה לראות אידו שיתחפך הכל לטובה, ומתכלית הירידה תהיה נעשית תכלית העליה, ומוב לו בזה ובכא לנצח.

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתַּף בְּהַדְפֵסֶת ”אֲשֶׁר
בַּנְחַל”, (אף כַּמָּה אַנְשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֵינֵן שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ש"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפֵסֶת הַפְּרָכִים
הַקְדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְחַל':

052-7622316